

[Glønborg]

komstforhandlinger. Jeg er stadig væk nervøs for, hvad der sker, når vi når frem til midten af 1991, for så er der 1½ år tilbage af den forligsaf-tale, som majoriteten i Tinget har lavet, og i de 1½ år er der ingen grænser for, hvad en virksomhed kan komme til at betale. Vi er ikke spor nervøse for de virksomheder, der arbejder med jern og træ og den slags, hvor man virkelig kan presses til en fornuftig produktionstilrettelæg-gelse, sådan at man kan bruge den arbejdskraft, man har, og udnytte den ordentligt, men vi må erkende, at der er brancher, hvor det er natur-givne forhold og udefra kommende omstæn-digheder, som bestemmer, hvordan arbejds-kraftforbruget er.

Jeg tænker helt specielt på den del af fiskein-dustrien, som udelukkende arbejder med fersk, frisk fisk. Det er ingen sag for dem, der også kan tage noget frostfisk ind i produktionen, for de har nogle bufferproduktioner at udligne med, men det kan de ikke alle sammen. Der er nogle, der kun arbejder med frisk fisk. Vi kom-mer nemt til at påføre dem en produktforringel-se til skade for hele landet, hvis vi ikke opfører os fornuftigt på dette område.

Jeg kan også nævne byggefag, jeg kan nævne stevedorebranchen, og jeg kan nævne sådan noget som landbrugets maskinstationer. Der er brancher, hvor en fuldstændig udjævning vil være umulig. Derfor synes jeg, at det er for fantasiløst, at regeringen og Socialdemokratiet kun er blevet enige om noget, der gælder for alle brancher. Jeg savner den selektive vurdering af, hvor der er virkeligt behov for at give en mulighed for at kunne have en lidt varieret arbejdstid.

Jeg synes derfor, at man bør stemme for det ændringsforslag, jeg har stillet vedrørende de sidste 1½ år af aftaleperioden. Jeg foreslår nem-lig, at man giver arbejdsministeren en mulighed for at fritage de virksomheder og brancher, som er afhængige af noget, de ikke selv er herre over, for betaling af første ledighedsdag i et vist antal dage pr. år. Så kan man vurdere situationen, når vi når hen i nærheden af midten af 1991.

Fremskridtspartiet har stillet et par under-ændringsforslag til mit forslag. Det første går ud på at lade ordningen træde i kraft allerede nu. Det vil jeg advare imod, for så får vi ikke det pres på virksomhederne, vi gerne skulle have.

Den anden ændring, Fremskridtspartiet fo-reslår, er at sætte ordet »eventuelt« ind, sådan at arbejdsministeren får lov til at give visse brancher og erhverv fuldstændig og total frihed for ansvar på det her område. Det synes jeg og-så er for meget.

Jeg beder om, at man stemmer underæn-dringsforslagene ned, men støtter mit æn-dringsforslag nr. 30, for det er der fornuft i.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er enig med Kristeligt Folkeparti i den anbefaling, man lige gav af det ændringsforslag, man har stillet, nr. 30. Men vi mener faktisk, at Kristeligt Folkeparti ser for-kert på det, når man siger, at man godt kan ven-te til 1991 og så give en eller anden invalideret beføjelse til arbejdsministeren til den tid, fordi, som Kristeligt Folkeparti siger, der skal være pres på virksomhederne.

Men det er ikke virksomhederne, der skal presses, hr. Glønborg. Det er Vorherre, der skal presses. Vorherre skal presses til, at det ikke bli-ver dårligt vejr, sådan at bygningsarbejderne ikke kommer ud for vejrligsskader og specielt svingende vejr. Det, der bevirker, at man må hjemsende folk, er, hvordan vejret udvikler sig.

Fiskene skal presses til, at de lader sig fange i passende kvoter hen over året, sådan at hver eneste dag i året går $\frac{1}{365}$ af fiskene i fiskernes net. Hvis nu fiskene ikke kan finde ud af med en kvote på $\frac{1}{365}$ pr. dag, uanset om det nu er stormvejr eller isvinter, eller hvad det er, at gå i nettene, hjælper det ikke meget, at man vil presse fiskebranchen til at indrette sig. Og så er det selvfølgelig meget rart for vådfiskbranchen, at når den ligesom den tyske og svenske vådfiskbranche, og som den hollandske var på vej til, ligger i sin grav i 1991, så træder hr. Glønborgs frelserregel i gang. Men så er det for sent.

Det er derfor, hr. Glønborg, at man ikke skal standse op på halvvejen, som hr. Glønborg har gjort med sit ændringsforslag, men at det er særdeles tilrådeligt for hr. Glønborg og alle os andre 178 her i Folketinget at stemme ja til Fremskridtspartiets underændringsforslag til ændringsforslag nr. 30.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Bollmann sagde, at det var positivt for